

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A keserü pohár.

Pécs, 1898. április 7.

Volt nekünk a pécsi városházán egy finánc-zenénk, a kinek áldásos működéséről, világra szóló nagy alkotásairól a helyi sajtó egy bizonyos része annyit tudott regélni, hogy az ország többi városai már kezdték irigy szemmel nézni Pécs városát, a melynek Isten jókedvében olyan polgármestert ajándékozott, a ki nemcsak a várost segíti rohamos fejlődésre erős vállalival, de még az irodalompartolástól sem riad vissza, ha ennek fejében kilátása van megfelelő „erkölcsi” támogatásra nagy tervei kivitelében.

Mig pénzünk volt, nem ült rá zsugori módjára, hanem sietett azt „hasznosan beruházni”, építette derűre-borura a kaszárnyákat, a melyekről kimutatta napnál fényesebben, hogy annál jövedelmezőbb befektetéseket tenni nem is lehet s még szerencsének mondható, hogy a privat spekuláció el nem halászta a kaszárnyaépítési nyereséges üzletet a város orra elől.

Beleverte a sátor-táborba a város rengeteg pénzét, mert ez a város fejlődését soha nem is álmodott fokra fogja emelni; egy sereg állami hivatal, a melyeket más városban el sem lehetett volna helyezni, drága pénzen vásároltatott meg a várossal: úgy, hogy nemcsak a törzstőkénk uszott el, hanem még két milliót meghaladó adósságot is sikerült csinálnunk, s

ezzel legalább pénzügyi tekintetben „modern” színvonalra emelkednünk.

Mikor aztán kiszült, hogy a kaszárnyák még a befektetett tőke kamatait sem hozzák meg s e mellett még oly gyorsan elhasználódnak, hogy a tőkénk is veszendőbe megy; mikor a sátor-tábor pusztasággá változott s a barakkok dobra kerültek; mikor a drága vízvezeték alapjában elhibázottnak mutatkozott, mert akkor tagadta meg a szolgálatot, mikor arra leginkább szükség lett volna s ez újabb költséges vizkutatásokat tett szükségessé; mikor a nagy áldozatok árán ide csődített hivatalokról kitűnt, hogy azok csak a kormányparti szavazókat szaporítják, meg a piacot drágítják, de a városnak egy krajcár hasznót nem hajtanak: akkor aváros mindenható regenerátora pihenni vágyott babérain s a sok hivatalt legalább úgy használta ki, hogy megválasztatta magát országgyűlési képviselőnek; nem azért, hogy a jól megérdemelt nyugdíj mellé a képviselőfizetés képében még egy kis mellékjövedelemre tehessen szert, Isten ments, hanem azért, hogy hatalmas tehetségét új körben érvényesíthesse a város javára, a melynek eddig ugysem volt a kormánynál számbavehető szószólója.

Ezt hirdette legalább jobb ügyhöz méltó buzgalommal az irodalomnak általa nemcsak áldozatkészséggel pártfogolt közege, aranjuezi szép napokat jószolgatva a városnak arra a boldog időre, a mikor érdeke-

inket egy olyan képviselőnek hatalmas szózata fogja támogatni, a milyenek Aidinger Jánost országiszerte ismerik.

Nos, innen-onnan már két éve dicsekszünk azzal a mérhetlen szerencsével, hogy képünket az országgyűlésen egy olyan hatalmas ember viseli, a kihez fogható a város oda még soha nem küldött, s az áldás azért mégis csak nem akar hullani ránk. Sőt lassankint kezd kibujni a szeg a zsákból, hogy voltaképen mi is volt indító oka annak a nagy visszavonulásnak, a melynek eredménye a polgármesteri korlátlan hatalomnak egy szerény képviselői székel való felcserélése lett.

A város pénzügyei már kezdtek anynyira „modernnek” lenni, hogy a kétségbejítő helyzetet tovább takargatni alig lehetett. A törzstőke felhasználása azzal a szédelő fikcióval történt, hogy azt a város rendes jövedelmeiből visszatéríteni fogja. Egy ideig be is állították a törlesztési részleteket a költségvetésbe, a papiroson ki is hozták a fedezetüket, de a valóságban fedezve nem lettek. Aztán csináltak egy másik törlesztési tervezetet kisebb összegekkel, de hát ezeket sem lehetett tartani; fogták tehát magukat s kimondták, hogy a törzstőkét nem térítjük meg, mert hisz azt hasznosan beruháztuk a város javára. De ekkor közbeszólt aztán a miniszter s azt mondta, hogy a törzstőke felhasználása visszatérítési kötelezettséggel

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Találkán.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Csendes, néma éj borult a tájra. A csillagok ezre mosolyogva tekintett le az álomba merült természet lezárt pilláira . . . A falu egész népsége alszik már, csak egy kis ház ablakain szűrődik át némi világosság, halvány fényt árasztva a nyári éj homályába. A kíváncsi hold egy-egy sugara bevetődik a kis ablakon s lát ott egy szép, fiatal nőt, ki fejét két gömbölyű, fehér karra támasztva, szemével melán révedez . . . Talán a holdat, a csillagokat bámulja! . . .

Egyszerre a szép asszony lassan felkél helyéről, merész elhatározás ül arcára, pillanatig gondolkodni látszik, azután hirtelen a felbontott ágyhoz rohan . . . Ott egy szőkefürtű, rózsás arcú csecsemő nyugszik, kis kezei mellett összekulcsolva . . . Az anyaraborul a gyermekre s elkezd zokogni, csendesen. A gyermek pedig alszik, kis keble emelkedik és sülyed, gyermekálmái tündérvilágában van — nem osztja az édes anya keservét.

A nő azután abbanhagyja a sirást s még egyszer meggyőződven, hogy gyermeke valóban álom karján ring, nagy kendőt kerit nya-

kára s nesztelen léptekkel indul a — találkára . . .

Utközben elgondolkozik helyzete felett. Két év óta van férjnél s mióta asszony, majdnem azóta boldogtalan . . . Két év előtt még ő volt a falu legszebb lánya, kiért tűzbe mentek volna a legények, kinek egy tekintete, egy mosolya boldogított, egy gúnyszava ölhetett volna . . . Azután odaadta kezét a falu legderékabb legényének, a Kondor Pistának, kit irigyeltek tőle a lányok s kitől a legények irigyelték őt . . . Milyen büszkén lépdelt ő a legénytől átölve ki a szabadba az-oltártól jövet! . . . Akkor azt gondolta, hogy boldogságának soha sem lesz vége, hogy térje mindig szeretni fogja őt . . . Kezdetben úgy is ment, amint csalfa reményei sugták neki. Később azután azt vette észre, hogy az ura hidegül iránta s szoritotta a szívét az a tapasztalat, hogy az ura más kedvéért hanyagolja el . . . Nemsokára hallott is ilyenről. A falu vénasszonyai beszéltek előtte, hogy az ura a Kende Borcsát nézegeti, sőt egy néne azt beszélte, hogy a Borcsa és a Pista között nem istenes az állapot . . . Az asszony megfigyelte vetélytársnőjét . . . Látta, mint hizeleg az az ő urának, ki még most is a falu legszebb embere s azt vélte, hogy Pista sem idegen a Borcsa csábos tekintetétől. A féltékenység vad búvá ért szívében . . . Kezdte — legalább színleg — utálni az urát, meg-

akarta gyűlölni, kivetni a szívéből, nem akarta ismerni . . . Egyszer azután az ura megint jó lett hozzája . . . Ölelte, csókolta, úgy becézte, mintha cukorból lett volna . . . Ez még nagyobb szeget ütött az asszony fejébe. Azt gondolta, hogy az ura észrevette, hogy ő gyanakszik s most a gyanut akarja elaltatni szívében . . .

Ezalatt észrevette, hogy az urának Kende Borcsával, a bíró gazdag lányával igen sokszor van hosszas beszélgetés valójában . . . Ez csak növelte gyanuját . . . Sokszor gondolkodott már rajta, holdas, csillagos éjeken, megkérdezve a csillagokat, vajjon hol a férje s mi dolga van annak most távol, midőn ő egyedül várja, de a csillagok csak nem adtak feleletet neki . . . Vagy talán ő nem értette a feleletet . . .

Ma végre nyitjára jött a dolognak. Ő a kertben volt, kedves virágait öntözte szép csillagszeme könyeivel, midőn a kert alatt csendes beszélgetés hangjai ütök meg füleit. Odakuszott lassan a kerítéshez, melynek folyondárjai jótékonyan takarták el habtermétét, s ott látta a kerítésen kívül az urát a Borcsával, de nem, mint ő gondolta, egymást átölve, hanem az urát komoly arccal, a Borcsát pedig vágyó tekintettel Pistára nézve, egymástól több lépésnyire . . . Csak annyit hallott, hogy az ura azt mondta: »Este 10 órakor, mikor a göncöl szekér hajsza áll,

lett engedélyezve, tessék tehát csak törleszteni, akárhonnét veszik is rá a pénzt.

Igen ám, de honnét, mikor az Aidinger-alkotások költségeinek révén már ugyis nyakig uszott a város az adósságban, Aidinger pedig kimondta, hogy míg ő polgármester lesz, nem engedi emelni a pótdót. Még a folyó költségekre sem volt elég a város pénze, hisz a városnak dolgozó iparosok esztendőszámra kénytelenek várakozni utalványozott pénzükre; honnét kerüljön akkor fedezet még kölcsöntörlesztésre s törzstőke visszatérítésre is — adóemelés nélkül?

Érezte a helyzet tarthatatlanságát a polgármester; látta, hogy itt csak a közterhek tetemes fokozásával lehet kibontakozni: állott tehát szavának s az adóemelés elől elment penzióba. A maga szempontjából nagyon okosan tette, mert biz' Isten kellemesebb dolog a farsangban szakácskodni, mint sovány bőjti leveseket főzögetni és fizetgetni a farsangi kontókat.

Utódja azonban nem akarta elhinni, hogy olyan hamar elkövetkezzék a város nagybőjtje és megpróbálta folytatni a farsangi menük készítését: elfogadtatta a közgyűléssel a fizetésemeléseket, csináltott egy nagyralátó gazdasági programot sok mindenféle kívánatos új alkotásokkal; a fedezet kimutatásával is elődje nyomdokain haladt s papiroson szépen bebizonyította, hogy mindez telik a direkt pótdó emelése nélkül is, a városi illetékek hasznosításával, a melyhez csak az járul, aki az illetékek megrovandó cikkeket fogyasztja s járul az is, aki a direkt pótdó alól mentes.

Mikor aztán a kételkedők azt mondták, hogy az újabb költségek megállapítása előtt biztosítsa a fedezetet a tervezett illetékek kormányhatósági jóváhagyásával, azt felelte, hogy előbb meg kell teremteni a szükségletet, mert a kormány csak tényleg felmerült szükséglet fedezésére engedélyezi az új illetékek szedési jogát.

légy a szedresben, s erre benyitotta a kertajtót s bement a házba, lassu lépésekkel mérve végig a kertet . . .

— Este tíz óra! . . . — Ó, az asszony szive nagyot dobbant e gondolatnál, csak hogy az a dobbanás a kárhozat jajsza is volt.

— Tehát mégis hűtelen? — s most már nem szorult a szive el, most már nem omoltak könyei márvány arcára, hanem szívében, lelkében elhatározás kelt, nagy elhatározás, hogy ő az urát megfogja menteni s ha azt elcsábította az a másik, ő majd vissza fogja csábítani.

* * *

Este volt, holdas, csillagvilágos este. Az ég lámpásai ha lenéztek a földre, láttak egy fehér alakot a faluból kilopózni a szedresbe.

A szedres egy kisedő, csupa szerfákából ültetve, valószínűleg innen nyerte a nevét.

A fehér alak nagy kendővel fedve ide tartott, s oda állott egy fa mellé . . . Nem soká kellett várnia, megjelent a pirosposztag parasztleány, Kende Borcsa, s nemsokára azt követte Pista.

A férfi odaállott a leány elé, s lassu, mély hangon, mint a megütött nagyharang szólani kezdett:

— No Borcsa eljöttem, hogy halljad, a mit modani akarok. Nem szeretek sokat beszélni, azért utoljára megmondom neked, hogy engem ne kísérgess utón-felen, mert én nem

Nos a szükséglet megvan s a miniszter most már másodszor vetette vissza a költségvetésnek azt a részét, a mely az ujonnan kivetendő illetékekkel akarja a költségeket fedezni; sem a sörre nem enged városi illetéket kivetni, sem a szeszre engedélyezett illeték felemelését nem engedélyezi, hanem azt mondja, tessék emelni a pótdót, ha a városnak annyi a kiadása, hogy eddigi jövedelmével azt fedezni nem képes.

Ime a keserű pohár, mely azért olyan keserű, mert nagy igazság rejlik benne. Vagyont elpocsékolni, adósságot csinálni — s annak visszaszerzését, ennek pedig a visszafizetését az örökösökre hagyni: olyan gazdálkodás, amely magánembernél is gondnokság alá helyezést von maga után; most már tessék bőjtolni, ha tetszett olyan nagyon farsangolni s a nagy vigasságokat rendező korcsmárost olyan nagyon az egekig emelni!

A mohácsi küldöttség vezérszónoka.

Mohács, 1898. április 7-én.

Izgalmas jelenet játszódott le tegnapelőtt Mohács város közgyűlésén. Az anyagot hozzá Német Lipót városi képviselőnek, a március 22-iki képviselőtestületi ülésből a Budapest-Szerajevói vasut tárgyában a kormányhoz meneszteni rendelt küldöttség vezérszónokának erről a tisztről való lemondási kérvénye szolgáltatta.

Ezt a kérvényt egész terjedelmében a »Mohács és Vidéke« már vasárnapi számában hozta s ezzel a mai közgyűlés viharának előszelét már előre jelezte.

Német napirendre tűzött lemondásának indító okait lapunk március 24-iki számában »Mohácsiak küldöttsége Bánffyhoz« cím alatt közölt cikk tartalmára és forrására vezette vissza s úgy állította oda, mintha közleményünk neki tulajdonította volna azokat az intrikákat, melyek Jagicsot a küldöttség vezetésétől való visszalépésre készítették. Meglehetősen éllel kel ki Jagics ellen, majd azután

az az ember vagyok, a ki minden szoknyát kerülgetne . . . Nekem van otthon szép, édes feleségem, a kit szeretek. Már ugyis sokat busul a szegényke miattad, pedig hát Isten látja lelkem, én nem akarnám szomorítani . . . Azért hát azt mondom, ne lafancolj te utánam, mert én az asszonyom kis ujját többre tartom, mint téged egészen, Isten engem úgy segítjen' . . .

A leány akart valamit még mondani, de a férfi közbe vágott: Nem akartam ezt ország hallatára rád kenni, azért mondtam, hogy gyere estére a szedresbe . . . Most Isten áldjon — s tova akart menni, de az a fehér alak ott a fától elrejtetten az üdvösség fény-sugarával arcán rohant elő, s rávetette magát az erős férfi hü keblére, ellojtottan, boldogságtól rezgő hangon rebegve:

— Megtudsz-e bocsátani nekem, hogy nem hittem benned édes, jó uram!

Az pedig forrón átölelve felesége gyengéd habtermetét, piruló arcára édes csókot nyomva sugta:

— Én voltam a hibás édes gyönyörűségem, te bocsáss meg nekem.

A menyecske körül nézett, de Borcsa már nem volt ott, azután felnézett a csillagos egekre, s férjéhez simulva, édesen susogta:

— Siessünk, mert a kis Pistika egyedül van, talán már sir is.

Tiborc Ágost.

következőkép végzi lemondási kérvényét: »Kénytelen vagyok ezen ellenzéki lapban foglalt t. képviselő urhoz közelálló forrásból eredő alaptalan gyanúsítást magamtól elhárítani a t. képviselőtestületnek bizalmát megköszönve rendelkezésére bocsájtani.«

Mély csendben hallgatták végig a város atyái a panaszos levelet, s türelmetlenül várták Jagicsnak az arra elkerülhetlenül következő válaszát.

Ezt azonban a város jóhiszemű birájának az elnöki székéből tett s ép ez okból általános derűtséget keltett indítványa előzte meg: »Szavazzon, ugymond, a képviselőtestület mindkét urnak bizalmat s térjen napirendre a lemondási kérvény és annak előzménye felett, mert a város érdekeinek ezuttal valamennyiünk összműködésére van szüksége.«

Ha'ár mindenki át vala hatva a jó városbiró spontán nyilatkozatában foglalt megoldás legüdvösebb voltától, a szőnyegre került kérdés ezzel még sem nyerhetett osztatlanul kívánt sima elintézést; mert Jagics, a ki időközben Budapesten tartózkodván, a »Pécsi Figyelő« ismert cikkét maga is csak a legközelebbi múlt napokban olvasta, annak a meggyőződésének óhajtott adni kifejezést, hogy az bárminő forrásból vette eredetét, az való tényeken alapul s hogy Német, ha az ármánykodásban csakugyan része nem volt, legkevésbé jogosult személyének s e tekintélyes ellenzéki lap hitelének apostrofálására.

Jagics József szólásra jelentkezővén, tapintatlannak és izléstelennek jelzi Német lemondási kérvényének indokolását. Ketté kéri választani azt: az egyik tisztán a lemondás kérdése, a másik ama reflexiók csoportozata, melyeket szóló személyével és a »Pécsi Figyelő«-vel hozott kapcsolatba. A képviselőtestület csak az első felett dönthet, a másik a sajtó-utra, esetleg ennek illetékes fórumára tartozik. Majd férfias nyíltsággal bizonyítja be s leplezi le a március 22-iki közgyűlés előtt történeteket. Elmondja, miként agítottak a helyi kormánypárti körökben, hogy ellenzéki képviselő vezetés alatt ne vegyenek részt a küldöttségben. Hivatkozik Margitai Péter városi képviselőre és Klombauer Antal városi jegyzőre, kik erről szintén tudtak s kiket ép ez okból kért meg, hogy a közgyűlésen hallgassanak szólórol s ne ajánlják őt vezérszónokul. Színét is el akarta kerülni annak, hogy a küldöttség összeállítása miatta meghiusuljon, vagy közérdekű cél elérése általa, ellenzéki voltánál fogva, szenvedjen hajótörést. (Egy hang a képviselők köréből: Jancsi terjesztette a hirt, ő intrikált.) Szólót tehát nem kényszerítette senki, önként állott el a küldöttség vezetésétől. Csak a dissonantiát törekedett elhárítani akkor, a mikor városunk érdekeinek valamennyiünk őszinte és benső összetartására és egyetértésére volt szüksége.

Ha Németnek, a mint lemondási kérvényében mondja s mit, erre támaszkodva, szóló is elhinni hajlandó, nem volt része az intrikákban, ne éreztesse magával az ellenzéki lap joggal felhasznált ostorát. Ugyanakkor ne akarja eltagadni a tényeket csupán azért, mert kormánypárti »farizeusok«-ról van szó. Közéleti tevékenység terén a tisztesség, önzetlenség és őszinteség szoros magyarázatuak. Egyenlő mértékkel alkalmaztatnak a közélet minden alakjával szemben politikai pártállásra való tekintet nélkül. Távolság vagy közelebb áll-e tehát a »Pécsi Figyelő« és a szóban forgó cikkének forrása szólóhoz, az igazolt tények valóságán legkevésébbet sem változtat. Azokat, ha pártja »farizeusaival« magát nem azonosítja, még Németnek sincs joga visszautasítani csak azért, mert ellenzéki lap hasábjain kerültek nyilvánosságra. A lemondási kérvény csak úgy duzzad a sértett önértéktől. Szóló ezt méltányolni tudja. De ugyanakkor még fokozottabb mérvben megköveteli, hogy az ő közéleti szereplésének önzetlensége s őszintesége a kérvény indokolásában kontemplált módon távolról se érintessék.

Husz éve tagja Mohács város képviselő-testületének. Soha semmit sem bíralt a párt politika szemüvegén.

Miért hoztak most be pártpolitikát? Mit akar itt Német egy sajtó közleményével, melynek tartalmát a képviselőtestületi tagok fele sem ismeri. Ártatlannak vallja magát s mégis ettől a testülettől várja rehabilitálását. Akit a sajtóban megsértettek, az annak ítélőszéke előtt keressen elégtételt. A »Pécsi Figyelő« helyt is áll érte! Maga is a mellett van, hogy Német lemondását ne fogadja el a képviselő-testület, de egyben visszautasítja a kérvényben személyére irányuló vonatkozásokat s kéri a képviselőtestületet, hogy azokat a képviselő-testület se vegye tudomásul.

Német Lipót viszonzválaszában redukálni iparkodott beadványának összes érveit, többszörösen jelentette ki, hogy Jagicsot sérteni nem akarta, s hogy kérvénye indokolását a hallottak után tárgyaltannak tekinteni hajlandó.

Azután még vagy egy óráig tartott a tanácskozás, még a hozandó határozatnak megfelelő formáját ütötték nyélbe, melynek finaleja lett, hogy Német Lipót megtartotta a vezérszónoki tisztet. Jagics és a »Pécsi Figyelő« pedig az által nyertek elégtételt, hogy a képviselőtestület Német subjectív érzékenykedésén alapuló indokolását nem vette tudomásul.

Ezzel az izgalmas jelenet véget ért s a mohácsi politikai és társadalmi erkölcsökben gyarapodva járulhatnak majd a közel hetekben a magas kormány kegyelmének számola elé, hogy valamiképp el ne térítse a szerajevói vasut irányát Mohács határától!

H i r e k.

Pécs, 1898. április 7.

Névnapi ajándék.

Együtt voltak a jó barátok, s azon tanakodtanak, hogy a férj-uracskájukat milyen ajándékkal fogják meglepni a névnapjukon.

— Én magam himzek neki papucsot — szolt a legiljabb menyecske, akinél még a mézes hetek édességébe nem vegyült a hétköznapok keserősége.

— Én kimenőt adok neki — mondta a másik, a harminc éves asszony. Nagyon kedveli a barátai társaságát, hát hadd töltsen a nevestéjét a körökben és mulasson kedvére.

Még kacsintott is hozzá csintalanul, mintha nem is igen banna az ura kikapóságát.

— És te?

Már hozzászoktam az ilyen kimenőkhöz — felelte egykedvűen a harminc éves asszony. Ha nem engedném, csak azért is elmenne. Mert hiszen magatok is jól tudjátok, a tiltott dolog mindenkinek jobban esik.

— Kezdetben is engedélyezted a kimenőket? — érdeklődött a két hónapos menyecske tágra meresztve nagy, ártatlan szeméit.

— Dehogy. Először sirtam. Könyeimmel aztattam a párnáimat. Később eszemhez tértem. Tudod fiacskám, a könyvek megkeményítik nagyon a libatollat, és beláttam, ha így tart sokáig, pár hét alatt agyon sirom . . .

— Magad ugye?

— Dehogy, a párnáimat. Ezért beláttam, hogy a sírás és bánkódás nem használ, s hagytam szabadjára az uramat.

— Nem félsz éjszaka?

— Mitől?

— Hát a sötétségtől. Én meghalnék, ha magamra maradnék éjszakára — erősítette nagy komolyan a kis asszonyka.

Persze a többiek elmo-olyodtak ezen a gyermekes gondolkozáson.

— Dehogy is hálnál meg. Kicsit félnél, de nem sokáig.

Tíz órakor például már le is feküdnél — egyedül. Persze félnél kissé, éjfél felé azonban már boszankodnál, azután elnyomna az álom. A következő alkalommal már nem

is félnél, csak boszankodnál. Később pedig — beletörödnél.

— No de hagyjuk ezt — szolt a másik menyecske — hiszen nem erről volt a szó, hanem arról, milyen névnapi ajándékkal lepjük meg a férjeinket.

Nem is beszéltek aztán másról. Az egyik tajtékipát, a másik óratartót, a harmadik szivartárcát javasolt.

— Hát te Tinka — szoltak végül az eddig szóvalánul bámuló barátnőjükhöz — mivel leped meg az uradat a névnapjára?

Tinka asszony a nyelvvel csettentett, s azt felelte:

— Majd meglátjátok — s rejtélyesen mosolygott. Az én ajándékom lesz a legszebb és legcélszerűbb.

— Te kis elbizakodott!

— Hátha az uradnak nem fog tetszeni?

— Bánom is én, csak nekem tessenek s ha én meg vagyok elégedve, neki is meg kell elégednie.

— De mondd hát mégis, mivel leped meg? — kíváncsiskodott a hat hónapos asszonyka.

— Ha én azt megmondanám előre, nem lenne meglepetés. Már pedig azt igazi meglepetésnek tartom, még a ti számotokra is.

Hiába is fakgatták, Tinka asszony nem árulta el, mivel lepi meg férjét a névnapjára.

Jöttek ezután sorjában a névnapok. A menyecskek előhozakodtak a gondosan rejtegetett ajándékkal. Ki a papucsos, ki a dohányzacskóval. Legutoljára maradt Tinka, aki ama bizonyos napra oszonnára hívta a barátnőit.

El is jöttek azok mind. Mikor valamennyien együtt voltak, elküldött az uráért a hivatalba. Addig pedig engedelmet kért néhány pillanatra.

Nemsokára megérkezett férjura is. Lélekszakadva jött a hivatalból.

— Mi baj van? — rontott be az ajtón.

— Semmi — mondták az asszonyok s mosolyogva tették hozzá: Tinka hívatta haza, hogy bemutassa előttünk a meglepetést.

— Micsoda meglepetést? álmélkodott a férj.

— Hát amit a maga névnapjára készített.

— Az én nevemnapomra? . . . Ejnye, erről egészen megfeledeztem. Csakugyan ma van a névnapom.

E pillanatban megnyílt a tulsó szoba ajtaja, s belépett rajta Tinka. Az ajkán derűs mosoly ült.

— Lám-lám te rossz ember — mondta nevetve — egészen megfeledeztem a névnapodról.

— Nem csoda, kedvesen, mentegődzött a férj csupasz tarkóját végig simítva — hiszen annyi a dolgom a hivatalban . . . Igazán egészen megfeledeztem róla.

— De nem feledeztem meg én — mondta a menyecske.

— Hát a névnapi ajándék? — szolt közbe kíváncsian a hat hónapos menyecske.

— Itt van az is. Vagy talán nem is látjátok?

Szolt és végig pillantott magán.

— Csakugyan. Egészen új ruhád van . . .

— Ugy bizony. Mára készült el — mondta Tinka, majd az urához fordult. A maga nevnapjára tartottam — meglepetésnek. Ugy-e, hogy szép?

Szolt és tetszelegve forgolódott a nagy állótükör előtt.

Az ötlet természetesen nagyon megtetszett az asszonyoknak, s mindnyájan elismerték, hogy férjura névnapi meglepése pompásan sikerült. Csak a férj nem tudott örülni neki, mert a borsos számla utóvégre is nem valami mulatságos dolog, különösen ha a névnapján mutatják be az embernek — kifizetés céljából.

Savoyard.

Napirend 1898. április 8-án.

Naptár: péntek, április 8. — Róm. kath.: Nagypéntek. — Prot.: Nagypéntek. — Görög-kel.: (márc. 27.) Matrona. — Zsidó: Passach. — Nap két 5 óra 10 perckor; nyugszik 6 óra 22 perckor. — Hold két 9 óra 3 perckor este; nyugszik 5 óra 18 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg, légnymás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hőemelkedés és száraz idő várható.

— (Nagypéntek.) Holnap lesz a nagyhét legnagyobb gyásznapja, a nagypéntek. Ma délelőtt 9 órakor elnémultak a harangok s csak holnapután 9 órakor fognak megszólalni. Holnap 8 órakor mise lesz a székesegyházban, utána predikáció a katakombákban, délután lamentáció, melyeken a székesegyházi énekkar fogja a gyászenéket szolgáltatni. A belvárosi templomban délelőtt 9 órakor lesz ünnepi mise, délután 5 órakor pedig a lamentációkat Thaller Gusztávné, Taky Gyula és Jeszenszky Sarolta fogják énekelni. A többi templomokban is megülik a nagypénteket, mely napon a szentsírt látogatják a hivek. Ma délelőtt 9 órakor volt a székesegyházban a lábmosás, melyet Hetey Sámuel, megyés püspök végezett tizenkét öreg szegény emberen, kiket aztán megvendégeltek és megajándékoztak a püspök nevében.

— (Uj gimnáziumi igazgató.) A király a szegzárdi állami gimnázium rendes igazgatójává Wigand János ottani rendes tanárt nevezte ki.

— (Villamos vasut.) Mig nálunk ugyancsak lassan halad előre a villamos vasut ügye, addig Makón a tervezett közuti villamos vasut nyomjelzésének felülvizsgálatát április 1-én eszközölték. A bejárás reggel 9 órától délután 1 óráig, a jegyzőkönyv felvétel d. u. 2 órától este 7 óráig tartott. A nyomjelzés helyesnek találtatott s az ellen kifogást senki sem tett. Így valószínű, hogy még az év folyamán fölépítik a makói villamos vasutat.

— (Vásáráthelyezések.) A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Duna-Szekeső baranyamegyei községben a folyó évi március hó 7-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi május hó 2-án pótvásár tartassék, továbbá hogy a somogy megyei Mike községben f. évi április hó 8-ára eső országos vásár ez évben április hó 6-án tartassék meg.

— (Öngyilkos katona.) Nagyváradról érkezett hozzánk a tudósítás, mely szerint Venter Péter közöshadseregbeli közlegény az ottani kaszárnyában öngyilkos lett. Szolgálati fegyverével lötte magát agyon, két levelet hagyott hátra, melyek közül egyikre az volt írva: »Adassék özvegy Venter Péternének«, a másikra: »Édes galambomnak«. Tetének okát nem írta meg, de valószínű, hogy sokallotta a három évet, melyet a katonaságnál kellett volna töltenie, pedig neki már volt szeretője otthon, a kihez nagyon vágyakozott, hogy házasságra léphessen vele. Az öngyilkos katonát katonai pompával temették el és koporsójára a századbeli bajtársak szép koszorút helyeztek.

— (Megerősített alapszabály.) A kereskedelemügyi miniszter a paksi ipartestületi betegsegélyző pénztár alapszabályait a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— (Bezárt iskola.) Villányban nagy mértékben lépett fel a gyermekeket pusztító

difteritisz, úgy, hogy a járvány terjedésének megállítására az iskolák bezárása vált szükségessé.

— **(Iparostanoncok készítményeinek kiállítása.)** Ma kezdtek meg azoknak a tárgyaknak felhordását a belvárosi elemi iskola helyiségébe, melyeket az iparostanoncok az általuk készített tárgyakból rendezendő kiállításra készítettek. Három nagy terem van készen a különböző tárgyak befogadására és *Schneider* István igazgató maga ad utmutatásokat azoknak mikénti elhelyezésére. A rajzok kiállítására egy külön negyedik terem van kijelölve és már telni kezdenek a termek a felhordott csinos dolgokkal. Még a holnapi egész nap is a kiállítandó tárgyak odaszállítására és elrendezésére van szánva s holnapután (szombaton) nyílik meg a kiállítás az érdeklődők és a bíráló bizottság előtt, a mikor a legjobban sikerült dolgok készítői kellő méltánylásban fognak részesülni.

— **(Április 11-ike Mohácson.)** Mohácsi tudósítónk írja, hogy a kedd délután tartott községi képviselőtestületi ülés elején Toldy Ignác, községi bíró, behizelgő szavakkal adta elő, hogy április 11-én az 50 éves jubileumot muszáj megünnepelni Mohácsnak is, a néma csendben csakhamar elő is adta a programot, mely szerint a község fellobogóztatja a házakat; 9 órakor ünnepélyes istentisztelet lesz a katolikus templomban, melynek megtartására Keserits Ferenc esp.-plébános kérendő fel, az ezen való megjelenésre a különböző hivatalok felhivatnak; 10 órakor díszközgyűlés a község házában, díszszónoklattal, melyre azonban alig foghattak szónokot, végül hosszas rábeszélés és vonakodás után Margitai Péter ügyvéd vállalkozott. E programot, mint határozatot a nagy csendben az elnöklő bíró kimondta. Lesz tehát ünnepség, hivatalos, hívők is lesznek elegenden a templomban, mert erről gondoskodtak a kalendáriom-csinálók, lévén azon a napon a katolikus világnak husvét másodnapja és így már ünnepel.

— **(A szegedi zálogházi betörés tette elfogva.)** Már tegnapi számunkban hírt adtunk arról, hogy *Szántó Mór* pécsi zálogintézet tulajdonos feljelentése alapján *Selényi Antal* rendőrbiztos elfogta *Müller* Imrét, ki a szegedi zálogházból elrabolt ékszereket akarta elzalogosítani. Az elfogott ismeretes betörő, ki már tizenkét évet töltött elzárva és arcképe a notorius gazembereké között megtalálható; most is reá lehet ismerni, bár szakállat leborotváltatta. Tegnap mindjárt érintkezésbe lépett rendőrségünk a szegedi rendőrséggel és a károsult zálogintézet tulajdonosával, ki rögtön Pécsre indult *Bende Antal* szegedi rendőrbiztos, tb. alkapitány társaságában és ma megérkezve, örömmel győződtek meg a vizsgálat által már eddig kiderítettek alapján, hogy tényleg jól sejtett rendőrségünk, midőn rögtön az elfogatáskor a szegedi betörők egyikét, illetve orgazdáját vélte felismerni *Müller* Imrétben. Az elfogottnál talált háromszáz-tizenhárom forint készpénz, 218 drb. aranygyűrű, három karperec, 12 női és 1 férfi aranyóra, 7 méltú és 2 lanc átadatott a fogolylyal együtt *Bende Antal* szegedi rendőrbiztosnak, a ki visszamegy Szegedre, hogy ott teljesen lebonyolítsák a vizsgálatot és a valamástól konokul tartózkodó *Müllernek* bün-

társai ennek alapján mielőbb kézrekerüljenek. A károsult a nyomozás nagyobb sikere érdekében, mindjárt a betörés megtörténte után háromszáz forint jutalmat tűzött ki annak részére, a ki tettesek nyomára vezet, s mivel *Szántó Mór* volt az, kinek feljelentése következtében a tettes elfogott, ezen összeg öt illetti. Ő azonban ezen összegből száz forintot átengedett az elfogatásnál tényleg szereplő *Selényi* rendőrbiztos és *Bende*, szegedi rendőrbiztos javára, mert ez utóbbi már régebben köröztette *Müllert*, kit a tett elkövetésével gyanúsított. Természetesen a nyomra vezető részére levén kitűzve a jutalom, az egészében *Szántó Mór* illetné s csak méltányosságból engedett abból részt a rendőri közegeknek. Az elfogott ember még eddig, — mint már említettük, — makacsul tagad, de már személye is olyan kiindulási pont gyanánt szolgál, hogy remélhetőleg mielőbb megkerülnek bűntársai és a még hiányzó elrabolt tárgyak is. Már van is erre remény, mert a káros *Böhm* Sándor zálogos, ki szintén Pécsre érkezett, elutazott Zágrábra, onnan Fiumébe, majd Nagyikindára és Temesvárra megy, hogy az ott elzalogosított ékszereket felkutassa. Az elfogott betörőnél vagy kétezer forint értékű tárgyat megtaláltak s ma a délutáni vonattal *Bende Antal* h. alkapitány megvasalva vitte el Pécsről, hogy Szegedre szállítsa, a hol ha a vizsgálatot az ottani rendőrség befejezi ellene, a Csillagbörtönnek lesz a lakója.

— **(A hódmezővásárhelyi bűnkrónikából.)** Az egész országban híres ez a nagy alföldi város arról a sok szenzációs eseményről, melyeknek az utóbbi időkben színhelye volt. Legutóbb történt, hogy *Hegedüs* Sándornak, kinek a vásárhelyi határban tanyája van, *Rózi* nevű leánykáját meggyilkolták. A rendőrség akkor a leány apját és fivérét fogta gyanuba, de a szegedi törvényszéktől kiküldött vizsgálóbíró, *Hubacsék* Pál, szabadon bocsátotta őket. A rendőrség azután újból elfogta a leány fivérét, a kit gyilkosának tartott, míg most váratlan fordulat állott be ez ügyben. Kiderült ugyanis, hogy a leányt *Balogh* Imre, egy szomszéd tanyán szolgáló tizenöt éves kanászfiú ölte meg, anyjának felbujtására, a ki már előzőleg vadházasságban élt *Hegedüs* Sándorral, de az elkergette, mert kegyetlenül bánt a kis leányával. A fiatal gonosztevő töredelmesen bevallotta a gyilkosságot, valamint azt is, hogy anyjának felbujtására ölte meg a leánykát. Természetes, hogy az ártatlanul gyanuba fogottak büntelenségét most már senki sem vonja kétségbe, míg az igazi gyilkos és felbujtója ellen megindított a büntető eljárás.

— **(Halálozások.)** Mohácsról kapjuk a gyász hírt, hogy *Kántz* Adolf dr., ottani ügyvéd kis leánya, a 10 éves *Ilonka*, szüleinek szemefénye, tegnap éjjel rövid szenvedés után meghalt. Temetése holnap (pénteken), reggeli 8 órakor lesz, az engesztelő szent mise pedig f. hó 12-én, reggeli 1/2 8 órakor tartatik meg a püspöki templomban. — *Kislégi Nagy* Sándor kisasszonyfai plébános folyó hó hetedikén reggel öt órakor hosszú szenvedés után elhunyt életének 59-ik és áldozó papságának 36-ik évében. Temetése folyó hó kilencedikén délután 2 órakor lesz a kisasszonyfai temetőbe. Engesztelő misét f. hó 14-én délelőtt 10 órakor

tartanak lelkiüdvéért a kisasszonyfai plébánia templomban. A gyászjelentést a szent-lőrinci egyházkerület r. kath. papsága bocsátotta ki.

— **(Megerősítés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter *Littke* Józsefnek, a pécsi kereskedelmi és iparkamara elnökévé, *Ratkovics* Ferencnek és *Ullmann* M. Károlynak pedig ugyanazon kamara alelnökeivé történt megválasztását megerősítette.

— **(Képviselőtestületi közgyűlés Mohácson.)** Mohács város képviselőtestülete tegnapelőtt közgyűlést tartott, melyen a múlt évi községi számadások feletti bizottsági jelentés lett volna tárgyalandó, de *Jagics* József indítványára ez a napirendről levétetett s tárgyalása az április 28-iki közgyűlésre halasztatott, hogy a számadások a törvény értelmében újabb 15 napig közszemlére kitéssenek s a tárgyalási határnap a járási főszolgabírónak bejelentessék. — A harmadik óvoda felállításának ügye is szóba került, mit az óvoda felügyelő bizottsága sürget, az előjáróság azonban költségkimélemből a harmadik óvoda helyett csak egy menházat akar létesíteni. *Margitai* Péter, *Német* Lipót és *Jagics* József hozzászólása után úgy határozott a közgyűlés, hogy egyelőre megbizsa az óvodafelügyelő bizottságot egy alkalmas telek kiszemelésével, készítsen tervet és költségvetést egy óvoda felállítására, addig talán majd javulnak a viszonyok s létesíthető lesz nemcsak egy egyszerű menház, hanem rendes óvoda.

— **(Személyszaporítás a kórházban.)** A belügyminiszter jóváhagyta a városi közgyűlésnek azt a határozatát, mely a kórház belgyógyászati osztályát a nagy betegforgalomnak megfelelőleg két részre osztatni s a kórház orvosi személyzetét egy főorvossal és egy másodorvossal, a segédsemmélyzetet pedig egy irnokkal szaporíttatni rendelte. A szervezett új állásokra legközelebb pályázatot hirdetnek.

— **(Április tizenegyedik ünnepély Kővágó-Szöllősen.)** Az előirt április tizenegyedik ünnepélyt Kővágó-Szöllősen május nyolcadikán fogják megünnepelni, mert előbb nem készülhetnek el az ünneplés előkészüleivel. Terv szerint a községben felállított milleniumi emlék alatt fogják az ünnepélyt rendezni, melynek előkészüléséről az előjáróság gondoskodik.

— **(Új tiszti orvos.)** Budapesten most tartották meg a tiszti orvosi vizsgákat. E vizsgán *Piringer* József dr., tamásii orvos is tiszti képesítést nyert.

— **(Elveszett gyűrű.)** Ma délután a Király-utcán elveszett egy »K. A.« monogrammal ellátott opákköves gyűrű. A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül, ha behozza lapunk kiadóhivatalába.

— **(A városi menetjegyiroda feloszlata.)** Mint értesülünk, a magyar királyi államvasutak az itteni városi menetjegyirodát április hó 1-én feloszlatták, miután oly csekély forgalmat mutatott ki és az utazó közönség által oly gyengen vétetett igénybe, hogy az annak fenntartásával járó munkálatok stb. nem állottak semmifele arányban az elért eredménnyel. Miután ezt május 1-vel a többi vidéki menetjegyirodák egynemelyikének a feloszlata is követi, intézkedés történt, hogy a budapesti városi menetjegyiroda (Hungária szálloda), a melyhez az utazó közönség úgy látszik már eddig is inkább fordult utazási menetjegyei összeállítására, hozzá intézett mindennemű írásbeli kérdezősködésre a legkimerítőbb felvilágosítást azonnal adja meg, valamint a beérkezett jegymegrendeléseket még aznap loganatosítsa. Jelzett menetjegyiroda ezen célból levelezési osztályát megnagyobbította valamint kezelő személyzetét is megszorította.

TÁVIRATOK.

— **A spanyol-amerikai háború küszöbén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Washingtonból jelentik, hogy Mac Kinley tegnap akarta az egyesült államok szenátusában felolvasni a spanyol kormányhoz intézett izenetét, de ezt Ferenc József császár és király kívánságára elhalasztotta hétfőig.

Legújabb hír szerint Woodford amerikai követ családjával együtt elutazott Madridból.

Jól értesült forrásból jelentik, hogy Ferenc József király és Miklós cár táviratot küldtek Mac Kinleynek, melyben arra kéri, hogy a méltányosságtól és humanizmustól vezettesse magát.

— **Meghiusult merénylet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szofiából érkező sürgöny szerint a tatar-bazarsziki vasúti állomás mellett a sineket nagy kövekkel eltorlaszolja találták s alig volt idejük azokat az utból eltisztítani, midőn berobogott a Ferdinánd fejedelmet hozó vonat. A csendőrség egy gyanús suhancot letartóztatott, de az nem vallott.

— **Nincs itthon a macska, cincognak az egerek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szabadalvüparti körökből jelentik, hogy a miniszterelnöknek, ha bécsi útja s a mai minisztertanács nem gátolja a hívei között való megjelenésben, alkalma lett volna tudomást szereznie ar-

ról, hogy mily kinos hatással voltak a pártkörbe feljáró kormányparti képviselőkre a hadi tengerészet szükségletének nagyarányú fölemeléséről szárnyaló hírek. Régóta nem találkozott a hadügyi igazgatásnak valamely új költségbeli követelése annyira éles és oly egyértelmű helytelenítéssel a kormányparti klubban, mint a flotta szaporítás terve. „Haszontalan pénz pazarlás, megokolatlan majmolása a külföldnek“ s más hasonló kifejezésekkel nyilatkoztak egyesek erről a tervről. Keserű gúnyt olvastak ki abból a hivatalos biztatásból is, hogy az új hadihajókat a hazai ipar fogja előállítani, holott köztudomásu dolog, hogy kizárólag Ausztria területén vannak az erre a célra kiszemelt gyártelepek. Elképzelhetetlennek tartják, hogy a kvótaarány újabb megállapításának küszöbén a kormány magáévá tehesse volna s a delegáció megszavazhassa a haditengerészet szükségletének tervbe vett óriási fölemelését.

A Neue Freie Presse szerint a tengerészeti kormány által követelt 55 millió forint szükségletet egyik közös miniszteri tanácskozáson majdnem felenyire szállították le; erre vonatkozólag azonban még nincsen hiteles hír.

— **A Zolaper megújítása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Temps félhivatalos kommunikét közöl, hogy a Walsin Esterházy ügyében ítélezett katonai bíróság okvetlenül fogja kérni a Zola elleni per újra felvételét.

— **Nagycsütörtöki lábmosások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a Hofburgban ma délelőtt a szokásos szertartások után, a királyi hercegek és hercegnők, legfelsőbb udvari méltóságok, Goluchovszky Agenor külügyminiszter, Thun miniszterelnök, Wittek és Bylandt-Rheyd miniszterek és számos katonai s állami méltóság jelenlétében végezte a király tizenkét agastyán lábmosását. A királyné távolléte miatt az öregasszonyok lábmosása elmaradt; de azért az utóbbiakat is megajándékozták a szokott módon.

A budavári Mátyástemplomban ma délelőtt az ünnepi mise után volt a lábmosás. Az oltár mellett Vaszary Kolos hercegprimás misézett, Bogisich Mihály címzetes püspök, Valtér Gyula kanonok, primási irodaigazgató, Kohl Medárd és Klinda Teofil titkárok segédlete mellett. Mise után tizenkét új ruhába öltözött öreg ember lábát a hercegprimás sorra megmosta és megcsókolta.

KIR. TÁBLAI ÉRTESTŐ.

1898. évi április hó 4-én s köv. napjain elintéztett ügyek

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 676. Birján község birtokosai tagosítási ügy. — rmv. rfo.
677. Kassa község birtokosai tagosítási ügy. — rmv.

dani az embernek az apjáról: »Hivatása abban áll, hogy... Ó, a pusztá gondolat is iszonyattal tölt el. És hány ártatlannak, mondják, kellett személyi gyűlöletből elpusztulni!

Chypre Montaigout mintha hirtelen valami kedves álomból ébredt volna, zavart tekintettel nézett a leányra. Tekintete Nadia tiszta és félemlétküli pillantásával találkozott. A leány aztán hozzátette:

— Szerencsére, elmúltak már ezek az idők. Manapság minden a nap fényénél játszódik le, meg a Péter-Pál-erődben, mondja édes apám.

A csend, mely beállott, olyan mély volt, hogy végre feltűnt a leálynak s erősen szeme közé nézett a ciceronenak.

Chypre Montaigout sápadt volt s a monumentális kandallóra támaszkodott. A leány meglepetve és ijedten tett önkéntelenül egy lépést feléje, annyira közel értek egymáshoz, hogy lélekzetük találkozott.

— Az emlékezés, melyet az én bolond gondolataim ébresztettek fel, a valóság benyomását teszük önre, sőtogá a leány. — Fantáziája az ijesztő tribunolt látja maga előtt és azt gondolja, amit én is gondoltam: az én atyám is itt állhatott volna. De azt is gondoltam, ha ezek az emberek az én atyámat elrabolták volna...

Nadia maga nyujtotta neki keztyütlen kezét, bizalmasan, mint egy kis leány, ki a nagy fivérre bizza magát. De a mozdulat, melylyel Chypre Montaigout a kezét elkapta, nagyon is ideges volt. Összeszorította a kis kezeckét, mintha szét akarná morzsolni.

Egyikük sem szólt egy szót sem, de Nadia hallotta, mily fuladozva lélezkzik vezetője, mintha fojtogatná az a

ügy rejtegeti. Nem volna tisztességes ember, ha nem a házasságra gondolna és egy ily kész házassághoz, ahol név, rang, ifjuság, vagyon — azt mondja ön, negyvennyolc óra kell önnek, míg az adatokat beszerzi? Épen negyvennyolc óra múlva fog a zene a sokat tárgyalt bálon, a Sentelli palotában megszólalni.

— Nem fogok részt venni azon az ünnepen. Nem akarom, hogy Nadia...

— Óh, kedves gróf, az ön fiatal despotájának akaraterejét, akkor fogja csak megismerni. Hát lehet a vizet a folyástól, a szelet a fuvástól, a tengert a hullámzástól, a szerelmet a szerelemtől visszatartani? És mondom önnek, Nadia jelen lesz a bálon, ennél fogva ön is.

Vorovits a fejét rázta.

— Nem. Különbén már megirtam a levelet, hogy kötelességeim nem engedik meg, hogy részt vegyek a bálon. Már előbb sem volt hozzá kedvem, Nadiát elvinni erre az ünnepre. Az álarc nem valami nagyon tetszik nekem, akár rajtam, akár másokon és igazán nehezemre esik elvonnom magam dolgozószobámtól.

— Éppen ezért rendeztünk be önnek egy külön fülkét, mely egyedül az ön rendelkezésére áll. Ott nyugodtan és titokban fogadhatja táviratait és minden más titkos irását. Az igyekezet, önnek szolgálhatni és megmutatni, mennyire kívánatos az ön jelenléte a Sentelli palotában, nem csak azé az egy emberé.

— A zenekar édes, csábos dallamot játszott s javában folyt a tánc.

— Hiányzik a bálnak legnagyobb vonzereje: nem táncol a komtesse! mondták a vendégek.

694. Babarc község birtokosai tagosítási ügy. — mv.
721. Domján Izidor — Weidinger Nándor gond. alá hely. — rend.
- Előadó: *Töttössy Béla.*
- V. 329. Freund Mór — özv. Keglevits Istvánné s t. ing. birt. — mv.
400. Rodek Katalin s t. — Posilovits Mihály végrend. érvényt. — hh.
488. Gáspár Anna — Gáspár József s t. öröks. — hh.
- Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*
- V. 723. Alt Jakab s t. okir. megsem. — mv.
740. Marx Teréz — Mész Ede s n. 300 frt. — rmv.
741. özv. Hnilitska Henrikné — Hnilitska Gyula végr. mszünt. — hh.
821. Kann Armin és fia cég — Weisz Ferenc s t. csődnyit. — hh.
- III. 745. Rosenberg Bertalan — özv. Krausz Benóné s t. végr. — hh.
746. Rosenberg Bertalan — özv. Krausz Benóné s t. végr. — hh.
- Előadó: *Kaufmann Nándor.*
- V. 555. M. kir. közalapítvány — Lippel Nándor s n. t. jog. — hh.
556. M. kir. közalapítvány — Mayer József s t. t. jog. — hh.
557. M. kir. közalapítvány — Várkony község t. jog. — hh.
650. Ungar Károly — Bárány Antónia végr. mszünt. — mv.
717. Medvár Mihály — Basnec István és József 66 frt. — hh.
738. Dr. Bernáth Béla — Légrádi Antal s t. végr. mszünt. — hh.
778. Graepel Hugó — Szenicey Ödön csődügy. — hh.
- III. 660. Gyula község — Michenbach Konrád s n. végr. — rend.
- II. Polgári tanács.**
Előadó: *Graff Károly.*
- V. 804. Tóth János — Kiss József végr. — hh.
III. 782. M. kir. államkincstár — Bese János s t. z. jog. törl. — fo.

789. Rosenberg Emma — Rosenberg Jakab végr. — hna.
814. Kozma József s t. — Kozma Mária ellenmond. — fo.
887. Lusztig Katalin — Bajai taktár z. jog. bek. — mv.
888. Stojkovits Stevó — Szvetec József végr. — hna.
839. Tar Ferenc — Simonyi György végr. — rend.
- Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*
- III. 672. Guttman S. és fiai cég — Domján András s t. tkvi. ügy. — hh.
- Előadó: *Holics Gyula.*
- V. 690. özv. ör. Bence Jánosné — Kovács József s n. 640 frt. — rmv.
691. Keresztes István — Fazekas János ing. t. jog. — hh.
719. Borovác Dobren — Brukner Markusz és Lang Zsigmond ing. teherment. — fo.
720. Igali Szávó — Klenánc István köz. mszünt. — mv.
- Büntető tanács.**
Előadó: *Babits Mihály.*
- V. 942. Stojka Imre s t. hat. ell. erősz. stb. — hh.
948. Lendvai István szánd. emb. ölés. — hh.
954. Sárközi Farkas erősz. nemi köz. — hh.
988. Nagy Márton s t. szá. d. emb. ölés. — ms.
III. 1011. Szántó Géza suly. t. sért. — hh.
1012. Basal Lajos közcsend. és közrend. ell. kihágás — hh.
- Előadó: *Bócz Alajos.*
- V. 925. özv. Korent Miklósné s t. lopás. — hh.
940. Popovits Bogoly becs. sért. — vu.
974. Horváth József s t. » » — vu.
975. Kalló Ádám » » — hh.
993. Grafmüller Lajos lopás. — hh.
996. Daka Imréné k. t. sért. — rmv.
III. 943. Radics Stevó s t. jogt. elsaját. — mv.
944. Jakab Ferenc s t. szem. szab. sért. — rend.
949. Fazekas László s t. lopás. — hh.
959. Csátár Ferenc s t. m. lak. sért. — hh.
977. Verbancsics Mátyás lopás. — hh.
997. Szemelácz József » » — hh.
998. Sándor Mihályné » » — hh.

1008. Gönc József » — mv.
1009. Farkas János s t. jogt. elsaját. — ms.
- Előadó: *Cziglányi Béla.*
- V. 937. Csösz János gond. ok. suly. t. sért. — rmv.
941. Krsztics Márk s t. halált. ok. suly. tsért. — rmv.
989. Ifj. Horváth Lóger Ignác hat. ell. erősz. stb. — rmv.
994. Czigut István. hiv. sikk. — rmv.
III. 999. Bangonyi István s t. » — hh.
- Előadó: *Angyal Pál.*
- V. 861. Andrez János s t. lopás és org. — hh.
927. ifj. Bartal Telegdi József s t. ham. tan. — hh.
928. Dechert Henrik org. — hh.
III. 946. Szabó István s n. rágalm. — hh.
958. Girsik János lopás. — hh.
976. Knecht Antal lopás. — hh.
1006. János Julianna közcsend. ell. kih. — mv.
1007. Tetter József » » » — hh.
1010. Klausz András rágalm. — hh.
- Előadó: *Nábrácsky Lajos.*
- V. 922. Sütő István org. — rmv.
926. Dornokos János lopás. — hh.
III. 910. Pelikán József s t. » — mv.
911. Tucsó Vislo » » — hh.
912. Vörös Imre közcsend. ell. kih. — hh.
913. » » » » » — hh.
945. Holcsa Ferenc lopás. — hh.
950. Bakos Józsefné közegészs. ell. kih. — hh.
956. Veiner János lopás. — rmv.
957. Kis Miska Éva tulajd. ell. kih. — hh.
1013. Tóth István lopás. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi április hó 12. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 341. Hegedüs László s n. — Pukman József s t. 7150 frt.
593. Gadó József — özv. Vojtek Jánosné s t. törv. szül. megáll.
769. Mühl Henrikné — Petz János s t. öröks.

Valószínűleg azért is tűnt el rögtön gavallérainak legtüzesebbike, Kerckhoff herceg. Chypre Montaigout marquis sem törődött a táncsal, a baccarat-asztalnál maradt, ahol — mint mondták — ördögi módra játszott és vesztett.

— Ki veszt a kártyán, nyer a szerelemben! sugta neki egy öreg ur, ki mellette ült.

Az izgató játék azonban nem akadályozta, hogy a felhajtott portiéren keresztül meg ne figyelje a hercegnő és a gróf hosszas tárgyalásait.

VIII.

— A marquis ur postája.

A komornyik egy régi, bizanci email tácán nyújtotta át Chypre Montaigoutnak leveleit, melyek a Vorovits palotában való időzése alatt érkeztek.

Az első levél, mely kezébe akadt, apró, csaknem olvashatlan, igazi asszonyi irással volt címezve. Csak egyetlen rövid sor volt benne, aláírás nélkül:

»Holnap a doge-palotában leszünk.«

Ezután mohón bontott fel a marquis egy másik borítékot, melyen Xenia Nikolajevna hosszú, egyenes betűi állottak.

»Levelem huszonnégy órával előttem fog megérkezni. Elhatároztam, résztveszek a bálon, mert az álarc lehetővé teszi, a felismerés veszélye nélkül. Csak a két gondolásra, András és Giovanni várjanak a vasutnál, mely éjjel tizenegy órakor érkezik Velencébe.«

A marquis összeráncolta homlokát, mi mindig valami kellemetlen érzést fejezett ki. Nikolajevna Xenia

Velencébe jön! Ez volt az, amitől leginkább, jobban mint minden egyébtől félt. Meg volt győződve, hogy valami sötét szándék vezet ide.

Álmatlanul töltötte az éjszakát s a másnap eseményeire gondolt. Későn kelt fel, a délelőttöt az ünnepre való utolsó előkészületekkel töltötte s elment a doge-palotába. Mintha csak tiszta véletlen volna, a »tizek tanácsa« néhai előszobájában, a Bussola teremben találkoztak, Nadia, madame Laborde és ő.

Nadia nagyon elvörösödött, de nem szólt semmit, szemét sem veté fel.

— Az erkély-jelenetre való emlékezés teszi zavarttá, gondolta Pierre. Madame Laborde meghívását csak mély meghajlással viszonzotta, mintha minden szó banálisnak tetszett volna.

A »tizek tanácsa« elnökeinek termébe léptek. Senki e küszöböt át nem léphette, hogy borzadálylial ne gondolt volna a hirhedt triumvirátusra. Az érzékeny kom-tessere legerősebb volt ez a benyomás.

— Ó, ez a három inkvizitor terme! mondá, igyekezőn felindulását és zavarát elrejtteni. — Nem úgy tetszik önnek is, hogy ezekről, kik egészen olyanok, mint a többiek, le rí a borzadályos kegyetlenség?

Pierre, kinek vidámak lehettek a gondolatai, mert szemei sugárzottak, nevetett. Madame Laborde nem hallotta a leány megjegyzését, a sötét lépcsőt bámulta, melyen a ki lement egyszer, többé vissza nem tért.

— Ha a patriciusoknak, kik ezt az iszonyatos kötelességet teljesítették, leányaik is voltak, azok nagyon szerencsétleneknek érezhették magukat, folytatá a beszélgetést a fiatal leány. — Gondolja csak, ha ezt kell mon-

Előadó: **Töttössy Béla.**

- V. 592. Hajdu Pál — Kásádi Julianna házass. felb.
656. Schei Róza — Burka János » »
692. Sitkei Erzsébet — Biró Mihály » »
693. Nikl Margit — Novotni Mihály » »

Előadó: **Dr. Daempff Sándor.**

- V. 768. Siklósi takpénztár — Szünstein Lajos s t
711 frt.
780. Wolf Zsigmond — Radulics István s t. 2370 frt.
803. Soltjárasi tak. pénztár — Dr. Sárfy Elek s t.
180 frt.
884. Gallai Ferencné — Pintér Márton s t. végr.
III. 759. Lisziák Ferenc hagy. ár.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 700. Simonyi László s n. — Miskolczi Mihály
ing. birt.
742. Spitzer R. — Weisz József 619 frt 37 kr.
762. Marton József — Marton Juli 100 frt.

II. polgári tanács.Előadó: **Graff Károly.**

- III. 846. Markó Jakab s n. — Babos Juli végr.
861. Nagyarsányi ev. ref. egyház — Szakos János
s t. végr.
875. Ivicsin Vinkó s t. — Ivicsin Márta perfelj.
876. Beda Gergely s t. — tjjog bek.
879. Greiner Sámuel — Gáti Tóth Lőrinc s t.
tjjog szolg. bek.
899. Schuller Anna — Szántó Gáborné 260 frt 22 kr.

Előadó: **Zsabokrszky Ferenc.**

- III. 788. Auszner József — Mohácsi Zsuzsanna végr.
805. Muraközi takptár — Ruzsics Mihály »
808. Dr. Schlesinger Ernő — Teleki József »
812. Szekeres József s t. — Bar. Sellye község
tlkv. kiig.
813. Waltz József — Kaszun János végr.
824. Abaffy Gyula — ifj. Dávid Péter »
825. hg. Ódeskalchi Gyula hagy. elár. v.
826. Schön testvérek — Gyöngyösmelléki ev. ref.
egyház végr.
844. Szautter Gusztáv — Popovics Fülöp végr.
845. Bakóca-Felsőmindszent-Komló vasut részv.
társ. kisaj.
859. Ször Ferenc — Ször József végr.
860. Dr. Raics Lázár — Pusiberg Péter végr.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 737. Pollák Mór — Lux Mór s t. 1116 frt 91 kr.
777. Beda József s t. — Bitter József s t. öröks.
819. Velez Mihály — Törő Katalin ing. tjjog.
822. Reif Károly — Kis Győző s n. 600 frt.

Büntető tanács.Előadó: **Babics Mihály.**

- V. 1023. Pávela György suly. t. sért.
1067. Grünwald János sikk.
1068. Oláh József gyilk.

Előadó: **Bocz Alajos.**

- V. 1018. Világos György becs. sért.
1019. Fried József lopás.
1040. Szemes Márton erősz. nemi köz.
1041. Krausz József k. t. sért.
1042. ifj. Szücs Jánosné becs. sért.
1061. Tóth Józsefné s t. k. t. sért.
1062. Tolnai Ignác becs. sért.
1064. Németh Ferenc s t. k. t. sért.

Előadó: **Cziglányi Béla.**

- V. 1048. Kollár István s t. suly. t. sért.
1069. Fűzi Sándor s t. hiv. hat. vizs. él.
III. 1021. Perl Simon sikk.
1029. Király János sikk.
1030. Vidolovits Mátyás suly. t. sért.

Előadó: **Angyal Pál.**

- V. 1047. Goderer Antal s n. hat. ell. erősz. stb.
1049. Tót János s t. » » » »
III. 1020. Tót Szári Péter s t. lopás s org.
1626. Kollmann Károlyné rágalm.
1027. Mester János s t. becs. sért.
1038. Horth Sándor közcs. ell. kih. stb.
1039. Janits Márkó s t. m. lak sért.
1052. Fuchs György rágalm.
1054. Högye József »
1063. ifj. Juhász Toka Ferenc s t. k. t. sért.

Előadó: **Nábráczky Lajos.**

- V. 1044. Darabos Józsefné lopás.
1045. Toszálóvits Milán »
III. 1028. Horváth Magyar Gyula s t. lopás s org.
1072. Fliszár László lopás.

Hirdetések.

646. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Flóris Endre és Veres Géza ügyvédek végrehajthatóknak Fricker Ignáczné szül. Negele Emilia pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen, 80 frt és 150 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs szab. kir. város határaitól fekvő, I. a pécsi 1060 sz. betétben I. 3. sorsz. 746. hrsz. a. felvett 2 lakház és udvarból (Papnövelde-u. 30. sz.), Fricker Ignáczné szül. Negele Emiliát B. 9. szerint illető 15/96 od részre 679 frt 68 kr. becsárban, — II. a pécsi 1098 sz. betétben I. 1. sorsz. 380 hrsz. a. felvett Ferenczi-utca 17. sz. ház és udvarból ugyancsak Fricker Ignáczné szül. Negele Emiliát B. 29. szerint megillető 45/576-od részre 468 frt 75 kr. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi április hó 12. napján d. e. 9 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 67 frt 96 kr. és 46 frt 87 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1898. évi január hó 19-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Sándor József
kir. trvszéki bír.

603. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. város közönsége végrehajthatóknak, Dudek György pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen, 125 frt 19 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs szab. kir. város határaitól fekvő, a pécsi 4603. sz. betétben felvett I. 981/1. hrsz. belsőség és István-utca 15. sz. házra 1200 frt becsárban, a 981/2. hrsz. szőlőre 480 frt becsárban, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi április hó 13. napján d. e. 9 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 120 frt és 48 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1898. évi január hó 18. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bír.

Schamann Frigyes

vésnöki (graveur) műterme:

PÉCSETT, Teréz-utca 6. szám alatt.

Ajánlja a n. é. közönségnek izlésesen készített monogramokat, címereket, vagy egyes betűket arany, ezüst, réz, acél, vas, csont és üvegbe; készít cliché-ket, réz és acélmetszeteket, továbbá fametszeteket.

Himzómintákat eiőnyomásra.

Egy monogramot 1 óra alatt.

Különlegesség:

Ruggyanta (kautschuk) bélyegzők: cégek, gyárak, intézetek, hivatalok s magánosok részére.

Egy ilyen bélyegző 6 óra alatt készíttetik.

Vidéki rendeléseket gyorsan és pontosan teljesítik.

Kitünő tisztelettel:

Schamann Frigyes
vésnök.

Czipő-üzletemet

Király-utca 22. szám. Vasváry-féle ház, a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom.

Készíték mérték szerint könnyű és tartós férf., nő és gyermekcipőket.

Különlegességek színesbőrű czipőkben.

Fénymázás czipők raktáron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Színes bőrű czipőkhöz kenőcsökből nagy raktár.

Kiváló tisztelettel:

NEGELE FERENC
cipész.

Gráczai sódar

4—5 kilós 1.00 frt; 2—3 kilós 1.5 frt.

Kassai sódar

3—4 kilós, kilója 1.10 frt.

Prágai sódar

4—6 kilós, kilója 1.20; 2—3 kilós 1.25 frt, ajánlja valódi és kitünő minőségben

NICK A. K.

csemege kereskedése Pécsen, a Bazar-udvarban.

Együttal van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét a husvétii ünnepek alatt pilseni sörödében csapolás és kimérésrekerülő világhírű **müncheni**

Salvator sörömre

felhívni, mely poharakban és palaczkokban is leszen kapható.

Pécs, április havában

kitünő tisztelettel

NICK A. K.
csemege kereskedése

Bazar-épület.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Férfi és gyermek
ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécsett,

Király-utca; bazár épület.

Pécs legnagyobb és legrégebb
cipőüzlete

alapított 1858-ban.

Alulírott ajánlja dus választéku férfi és női valamint mindenkoru gyermek részére a legegyszerűbbtől a legfényesebb kiállítású reggeli, házi és kimenő cipőit. Fénymáz cipők estélyek és bálakra nagy választékban folyton raktáron vannak.

Különlegességek: szegedi papucsok, kerékpárcipők, ortopádcipők testi hibákban szenvedőknek. **Divatcikkek:** sárga, barna és zöld férfi és női cipőkben

megérkeztek

óriási választékban, valamint gyermekecipők és csizmák is minden színben.

Valódi angol kenőesők, fénymázak és fűzők.

Kirúgó tisztelettel
Benczenleitner József.

Uj sörgyár.

Husvét vasárnap és hétfőn az új sörgyári söresarnokban a cs. és kir. 44-dik gyalogezred teljes zenekara **KRISTOF TIVADAR** karmester személyes vezetése alatt,

hangversenyt

tart.

Belépti díj nincsen.

Számos látogatást kér

Krégetz Ágoston

vendéglős.

Óriási választék

kész uri és gyermek-ruhákban.

Legdivatosabb

FELÖLTŐKkészen
vagy méret
szerint.Mérték
szerintiuri és
gyermek-
ruhákat készíteka legizlesebb és
legdivatosabb kivitelben.

A legolcsóbb árártól felfelé!

Számos megrendelésért esd

Frimm Jakob férfiszabó
Pécs, ferencziek-utca 8. szám.

FRIMM JAKAB férfi szabó.

Intelligens fiatal ember, ki jó írással bír, a magyar kereskedelmi levelezés, egyszerű és kettős könyvvitelben jártas,

irodai alkalmazást

óhajt, szerény feltétel mellett.

Szíves ajánlatok „**Megbízható**” jelige alatt a kiadóhivatalhoz kéretnek.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona
Készpénzben fizelendő	1 jutalom	600000
	1 nyer. &	400000
	1 „ „	200000
	2 „ „	100000
	1 „ „	90000
	1 „ „	80000
	1 „ „	70000
	1 „ „	60000
	2 „ „	60000
	1 „ „	40000
	5 „ „	30000
	1 „ „	25000
	7 „ „	20000
	3 „ „	15000
	31 „ „	10000
	67 „ „	5000
	3 „ „	3000
	432 „ „	2000
	763 „ „	1000
	1238 „ „	500
	90 „ „	300
31700 „ „	200	
3900 „ „	170	
4900 „ „	130	
50 „ „	100	
3900 „ „	80	
2900 „ „	40	

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsolhatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, a mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig: egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. — frt

» fél „ „ „ „ 3. — „
» negyed „ „ „ „ 1. 50 „
» nyolczad „ „ „ „ — . 75 „

küldünk szét utányvétellel, vagy a pénz előlege beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket hivatalos tervzetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főurudánkknak az I magy. kir. osztály-sorsjátéknak, amennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) 100,000, 30,000, 5000, valamint számos 2000, 1000, 500, és 300 koronás nyereményt nyertek főurudánkban, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennél fogva a II. m. kir. osztály-sorsjáték 1-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályu húzás előtt az első oszt. sorsjegyek elkeln-k; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első oszt. húzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel olyannyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközöhlhettük.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenesetre azonban legkésőbb

április hó 15-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközését.

Török A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.